

[Svend E. Johansen.]

de Udsalgsssteder, der er indrettet i Jacobsens Ejendom, og som Jacobsens Ejendom i øvrigt er indstillet paa at skulle huse. Det medførte Opsigelse fra visse af Jacobsens Lejere, det medførte, at Lejeforhandlingerne, der var løbende, blev afbrudt, og det medførte, at Jacobsen i Virkeligheden stod der med en stor Bygning, store Udgifter og store Forrentninger, som han skulde dække gennem Udlejning af disse Butikker, og at han saa sit Projekt svæve frit i Luften.

Under Retssagen i 1928 siger Landsretten i sine Præmisser om Spørgsmaalet vedrørende Konkurrence:

„Da Retten dernæst maa give de Sagsøgte“

— det vil sige Statsbanerne —

„Medhold i, at hverken Lejekontrakten eller Tillægsoverenskomsten kan hindre dem i at bortleje Arealer til konkurrerende Foretagender — hvorved bemærkes, at Banerne har udtalt, at de ikke mener at kunne forpligte sig til ikke at foretage en saadan Udlejning, men at de formentlig ikke vil gøre det —, vil de Sagsøgte Frifindelsespaastand være at tage til Følge.“

Med andre Ord, Banerne afgiver under Sagen et Løfte over for Østre Landsret, som Østre Landsret tillægger saa stor Betydning, at den tager det med i Domspræmisserne: at man formentlig ikke vil paaføre Jacobsen nogen Konkurrence med Hensyn til Udnyttelsen af hans Bygning. Konkurrencen kom i 1931. Da Jacobsen beklagede sig herover, fik han et Svar fra Generaldirektoratet for Statsbanerne, hvori det hedder:

„Statsbanerne kan i øvrigt ikke paa nærværende Tidspunkt med Bestemthed udtale sig om, hvilke Udsalg der eventuelt vil blive oprettet i Østerbros Stationsbygning, og man ser sig under Hensyn til det foranførte ikke i Stand til at give noget Tilsagn om ikke at oprette Udsalg paa det omhandlede Sted, der muligvis vil kunne paaføre Lejerne af de tilgrænsende Bazarbygninger Konkurrence.“

I det Udvalg, der har været nedsat paa Trafikministeriets Foranledning og med Departementschefen i Justitsministeriet, Hr. Svendsen, som Formand — jeg deltog i to af Udvalgets tre Møder —, kom Departementschefen i Justitsministeriet ind paa dette Forhold, idet han henviste til Østre Landsrets Dom, hvorefter Banerne har udtalt, at de formentlig ikke vilde udleje til andre konkurrerende Virksomheder, og

spurgte Banechefen, om saadan Udleje havde fundet Sted. Dertil svarede Banechef Flensborg: Nej, Udleje til Virksomheder i selve Stationsbygningen var dette uvedkommende og kunde ikke regnes for konkurrerende Virksomheder, og der er intet aftalt herom. Rent bortset fra, at Generaldirektøren og Banechefen staar lidt i Modstrid med hinanden i deres Erklæringer, viser dette, at nu da man igen er tilstrækkelig stærk til at trumfe sin Vilje igennem, siger man: Een Ting er, at vi har afgivet Løfte i Landsretten om formentlig ikke at paaføre Jacobsen Konkurrence, men det at modernisere Stationsbygningen og indrette Butikker svarende til dem, Jacobsen skal leje ud, ligger naturligvis uden for dette Løftes Omraade.

Af denne Konkurrence blev Jacobsen trængt ud af sit Forhold til Banerne 10 Aar før Tiden.

Som jeg nævnte før, udtalte Politadvokaten under Domsforhandlingen, at der var Fejl paa begge Sider. Ja, Fabrikant Jacobsen har begaaet en fundamental Fejl: han har ikke sikret sig tilstrækkeligt i sit Forhold til Statsbanerne. Som de fleste Borgere her i Landet har han haft den umiddelbare Opfattelse, at Staten og dens Institutioner er, om ikke ufejlbarlige, saa dog hæderlige og redelige, og at deres Ord og Tilsagn er klippefaste. Denne Opfattelse er jo ikke saa mærkværdig endda, for Staten opdrager selv Borgerne til at nære ubetinget Tillid til den og dens Handlinger. Under en Retssag, der verserer endnu, udtalte en Kommissionsdommer over for en Mand, der bestred en offentlig Institutions Udtalelser: Men De vidste dog, at det var en Statsinstitution, De havde med at gøre!

Jacobsens Naivitet er den, at han har efterfulgt Statsadministrationens Krav om ubetinget Tillid, et Krav begrundet i Statens kvalificerede Hæderlighed og Moral. Han er blevet sørgeligt skuffet, og han har maattet betale sin Autoritetstro dyrt, baade økonomisk og moralsk. Det er et Spørgsmaal, om det ikke er en meget daarlig Tjeneste, Statsbanerne her har gjort Statsadministrationen, at den gennem en illoyal og forretningsmæssig vurderet unfair Handling undergraver Borgernes Tillid til offentlige Institutioner.

Nu kæmper Jacobsen for sin Ære og sin Ret. Det var ham, der blev dømt i 1932, det var hans Sigtelser, velbegrundede som de var, der blev kendt døde og magtesløse, og saa er de dog saa levende i Dag som ingen Sinde før. Fabrikant Jacobsen lider den mærkværdige Skæbne, at han i